

Gezinsreis Erik en Nicole

Het is 2001 als Erik en Nicole gaan trouwen. Ze kennen elkaar al een jaar of zes en zien een gezamenlijke toekomst helemaal zitten. Ze werken allebei fulltime en hebben een fijn nieuwbouwhuis in Heusden. In 2004 verwachten ze hun eerste kindje. Na een zwangerschap en geboorte zonder noemenswaardige problemen, is daar Joyce, een makkelijke en rustige baby.

Nicole gaat na haar verlof weer aan het werk, nu parttime, en Joyce gaat drie dagen in de week naar de kinderopvang. Het was fijn geweest als ze ook een dagje naar opa en oma had gekund, maar die wonen helaas niet in de buurt. Joyce groeit op tot een ondernemende kleuter en als ze een jaar op de basisschool zit, krijgt ze een broertje, Bram. De grote zus is maar wat trots en zou het liefst de hele dag met de nieuwe baby knuffelen. Maar dat valt een beetje tegen... De kleine Bram huilt erg veel en het lukt zelfs mama bijna niet om hem te troosten.

De eerste maanden na de geboorte van Bram lijken in niets op de babytijd van Joyce. De borstvoeding lukt niet goed, en met flesvoeding blijft Bram maar spugen. Wat Erik en Nicole vooral opvalt is dat Bram hoegenaamd geen oogcontact maakt. Zou hij een oogprobleem hebben? Of is er iets anders aan de hand? Zoals gebruikelijk wordt hun zoontje in eerste instantie gezien door de kraamzorg en later voor de controles en vaccinaties op het consultatiebureau. Bij verschillende bezoeken delen ze hun zorgen met de jeugdarts en verpleegkundige. Hoewel zij wel licht afwijkend gedrag constateren, is er volgens hen niets om zich zorgen over te maken. Bram is gewoon een baby die sterker reageert op prikkels. Het trekt wel bij.

Vraagstuk: vroegsignalering

Nicole moet eigenlijk weer aan het werk, maar blijft voor Bram wat langer thuis dan bij Joyce. Ze heeft het gevoel dat hij dat nodig heeft en wil hem de best mogelijke start geven. Na zes maanden gaat ze weer aan het werk en Bram gaat enkele dagen naar de kinderopvang. Die eerste dag brengt zij hem met gemengde gevoelens weg. Best lekker om weer 'collega Nicole' te zijn in plaats van alleen maar 'mama'! Tegelijkertijd weet ze niet wat ze moet verwachten. Bram is immers verre van makkelijk thuis. Dat blijkt op de opvang niet anders te zijn. Bram heeft driftbuien en vraagt enorm veel aandacht van de leidsters. Afleiden met speelgoed of spelen met de andere kindjes lukt niet. Er volgen een paar lastige maanden. Bram wegbrengen, na een telefoontje toch weer ophalen, de volgende dag maar weer proberen...

Als Erik en Nicole gevraagd worden op gesprek te komen, weten ze eigenlijk al hoe laat het is. Bram vraagt zoveel aandacht dat de leidsters er geen raad meer mee weten. Volgens hen heeft hij andere zorg nodig. Welke, dat weten zij ook niet precies. Wel

spreken ze af dat Bram niet meer naar de opvang gaat. Wat nu? Na lang wikken en wegen besluit Nicole om haar baan op te zeggen en thuis voor Bram te zorgen. Ze is er niet blij mee, maar Bram gaat voor – vanzelfsprekend. Ook nu denkt Nicole meer dan eens hoe jammer het is dat haar familie zo ver weg woont. Een betrokken moeder of zus op wie ze eens een beroep kon doen, had zoveel verschil gemaakt! De zorg voor Bram is met tijden zwaar en Nicole heeft vaak het gevoel dat ze er alleen voor staat. Ze wil Erik er niet teveel mee belasten, hij werkt immers fulltime en zij is de hele dag thuis...

Vraagstuk: versterken sociaal netwerk

Als Bram bijna vijf is gaat hij voor het eerst naar de basisschool. De gedragsproblemen zijn ondanks de intensieve zorg en aanwezigheid van Nicole niet minder geworden. Deze nieuwe stap is dan ook best spannend, maar Erik en Nicole zien het positief in. Misschien doet de structuur hem juist wel goed en maakt hij nieuwe vriendjes. Helaas, Bram kan niet tegen de drukte, de geluiden en de vele kinderen om zich heen. Het versterkt zijn onrustige gedrag. Zijn onderwijzeres – die toch echt veel geduld heeft, zoals Nicole al had gezien – trekt met haar zorgen aan de bel. Zoals de meeste kinderen gaat ook Bram op zwemles; misschien kalmeert het warme water hem wel, denkt Nicole hoopvol. Al snel is de situatie zowel op school als op de zwemles onhoudbaar. Bram kan alle prikkels niet aan en reageert hier emotioneel heftig op. Nicole en Erik beseffen inmiddels wel dat een reguliere school waarschijnlijk niet de juiste plek is voor hun zoon en dat er meer ondersteuning nodig is. Ze besluiten intensievere hulp te zoeken en na geruime tijd krijgt Bram de diagnose Autisme Spectrum Stoornis (ASS). Die hadden ze al een beetje zien aankomen...

Vraagstuk: extra aanbod en buiten de lijntjes kleuren

Pitch: Duurzame sport

We zouden Joyce, de oudere zus van Bram, bijna vergeten. Natuurlijk werd ook zij als baby gezien door het consultatiebureau, waar bevestigd werd wat haar ouders ook zagen; Joyce was een gezonde en vrolijke baby. Als haar moeder weer drie dagen gaat werken na haar verlof, gaat Joyce naar de kinderopvang. Daar heeft ze het erg naar haar zin, ze speelt graag met de andere kindjes en ontwikkelt zich goed. Als ze een klein jaar op de basisschool zit, wordt haar broertje geboren. Joyce is gedurende de hele basisschooltijd erg zelfstandig – echt de grote zus. Ze gaat graag naar school, naar de turnles en is veel buiten. Misschien wel iets té veel... want Joyce vindt het niet meer zo fijn thuis. Bram krijgt alle aandacht van zijn ouders, die het bovendien vaak niet met elkaar eens zijn over de aanpak van haar 'lastige' broertje. De spanning in huis neemt toe. Joyce vindt het vooral heel erg als papa schreeuwt, dan gaat ze op haar eigen kamer zitten en stopt haar vingers in haar oren. Door het onvoorspelbare gedrag van Bram neemt ze niet graag vriendjes en vriendinnetjes mee naar huis. Ze voelt zich soms eenzaam.

Dan maakt Joyce de grote stap naar de middelbare school. Ze kijkt er naar uit, nu wordt vast alles anders! Maar waar ze op de basisschool nog goed kon meekomen, lukt het haar nu niet om zich te concentreren. Niet in de klas en niet bij haar huiswerk. Papa en mama zijn 's avonds meestal moe en hebben dan weinig aandacht om met haar mee te kijken. Langzamerhand volgt de ene onvoldoende op de andere. Die stomme school ook, het heeft toch geen zin! Joyce begint af en toe te spijbelen. Dat voelt niet goed, ze zit niet lekker in haar vel. Soms zou ze wel willen dat er iemand was bij wie ze haar verhaal kwijt kan. Haar ouders weten niet goed wat ze met haar aan moeten. Ze lijkt niets meer te willen en wil nergens over praten. Enigszins tegen haar zin komt ze uiteindelijk samen met haar ouders bij de toegang terecht voor hulp. Maar Joyce vindt het lastig om onder woorden te brengen wat er aan de hand is. Het is dan ook moeilijk om te bepalen wat haar hulpvraag is en wat zou kunnen helpen. Joyce komt op de wachtlijst voor verder onderzoek.

Pitches: I Samen, Luistercoach, Flowie

In de eerste jaren van hun huwelijk, en natuurlijk ook daarvoor, zijn Nicole en Erik heel gelukkig met elkaar en hun leven. Ze werken beiden en kunnen prima rondkomen. Joyce is een blije baby, een ondernemende dreumes en doet het goed op de basisschool. Als Bram wordt geboren, die in elk opzicht een minder makkelijke baby blijkt, levert dit steeds meer spanningen op in hun relatie. De zoektocht naar de beste zorg voor Bram vraagt veel aandacht.

Bovendien herkent Erik steeds vaker trekken van zichzelf in het gedrag van zijn zoon. Zou hij ook...? Hij zet geen stappen om dit verder te onderzoeken; ze hebben wel even genoeg aan hun hoofd! De spanningen in de relatie lopen verder op. Erik kan zich niet goed concentreren op het werk en meldt zich vaak ziek.

Door de zorg om haar twee 'mannen' heeft Nicole steeds minder sociale contacten. Wat zou ze er graag eens even uit willen, al is het maar een hapje eten in de stad met een vriendin. Maar inmiddels moet het gezin ook op het geld gaan letten, ze moeten al een tijdje van één salaris leven. Nicole voelt zich vaak verdrietig en eenzaam; ook zij krijgt een verwijzing van de huisarts voor gesprekken met een hulpverlener. Zo is er intussen heel wat hulpverlening in het gezin, maar het lijkt niet te leiden tot verbetering. Hoewel de verschillende professionals goed werk doen en het vooral allemaal goed bedoelen, hebben ze weinig weet van elkaar en is er niemand die de hele situatie overziet.

Tot overmaat van ramp verliest Erik zijn baan. Het is de spreekwoordelijke druppel die de emmer doet overlopen. Wat nu? Door de financiële zorgen lopen de spanningen nog verder op en uiteindelijk klappt de relatie. Door alles wat er gebeurd is, zijn Nicole en Erik op dat moment allebei niet in staat om rustig en helder naar de situatie te kijken. Ze raken verward in een vechtscheiding.

De kinderen staan tussen de ouders in en er is weinig aandacht voor wat zij nodig hebben. Joyce en Bram hebben twee huizen en weten vaak niet waar ze aan toe zijn. Hun ouders maken elkaar zwart en komen hun afspraken niet na. Zowel Erik als Nicole zit thuis met een uitkering. Een nieuwe baan vinden is vooral voor Nicole lastig, omdat ze door de zorgen een gat in haar cv heeft en geen recente werkervaring.

Vraagstuk: Informatie delen en avg

Vraagstuk: Richtlijn Samen beslissen

Hoe kunnen wij als professionals naast dit gezin staan?

Erik & Nicole

Eerste
kindje

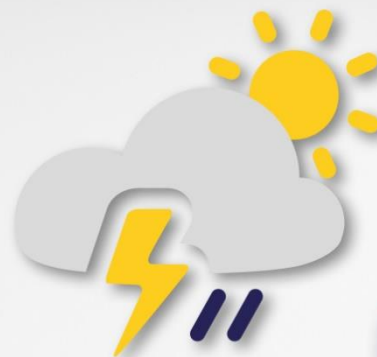
Joyce krijgt
een broertje

Zorgen
om Bram

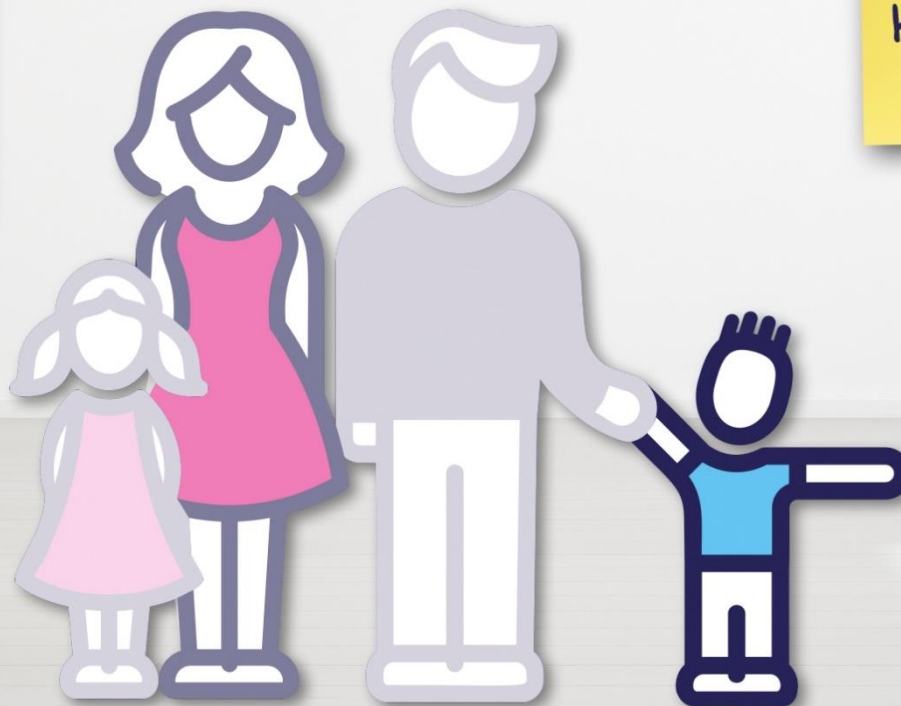
'het trekt
wel bij'

Nicole stopt
met werken

Driftbuien op
kinderopvang

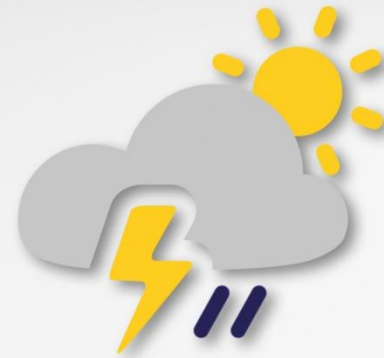
Nicole staat
er alleen
voor

Wat is er
met Bram?

Niemand in
de buurt

Naar de
basisschool

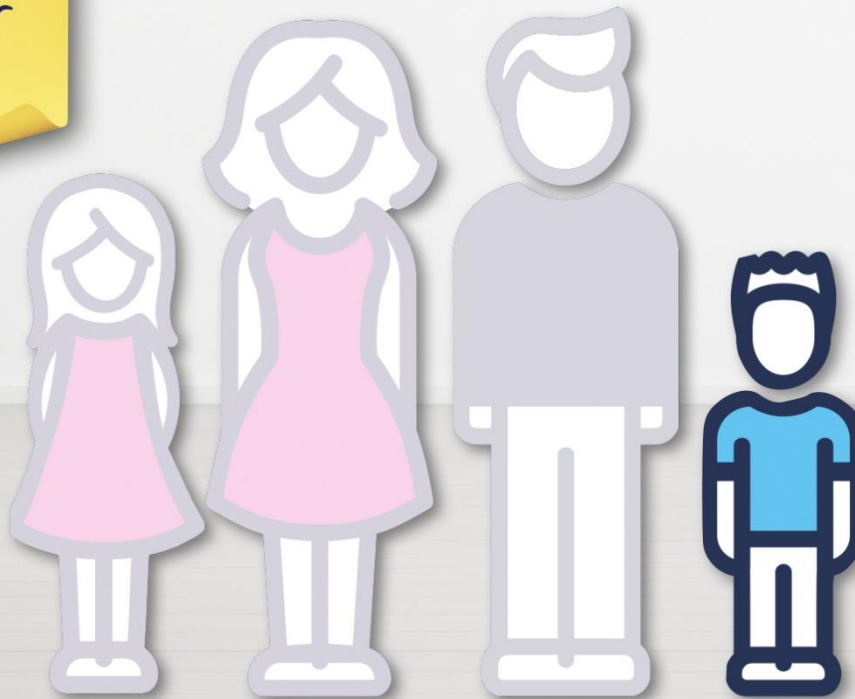

Op zoek
naar hulp

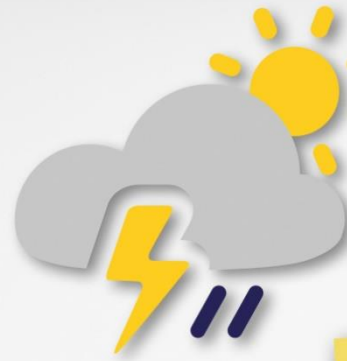
Zou structuur
helpen?

Autisme
Spectrum
Stoornis

Prikkels en
onrust

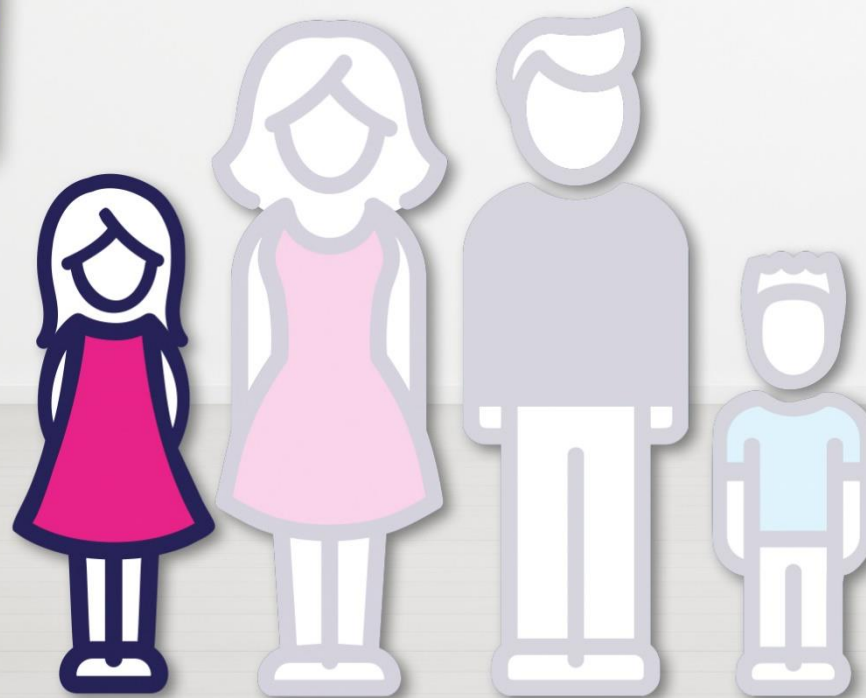

Gezond,
vrolijk en
ondernemend

Niet lekker
in haar vel

Alle aandacht
naar Bram

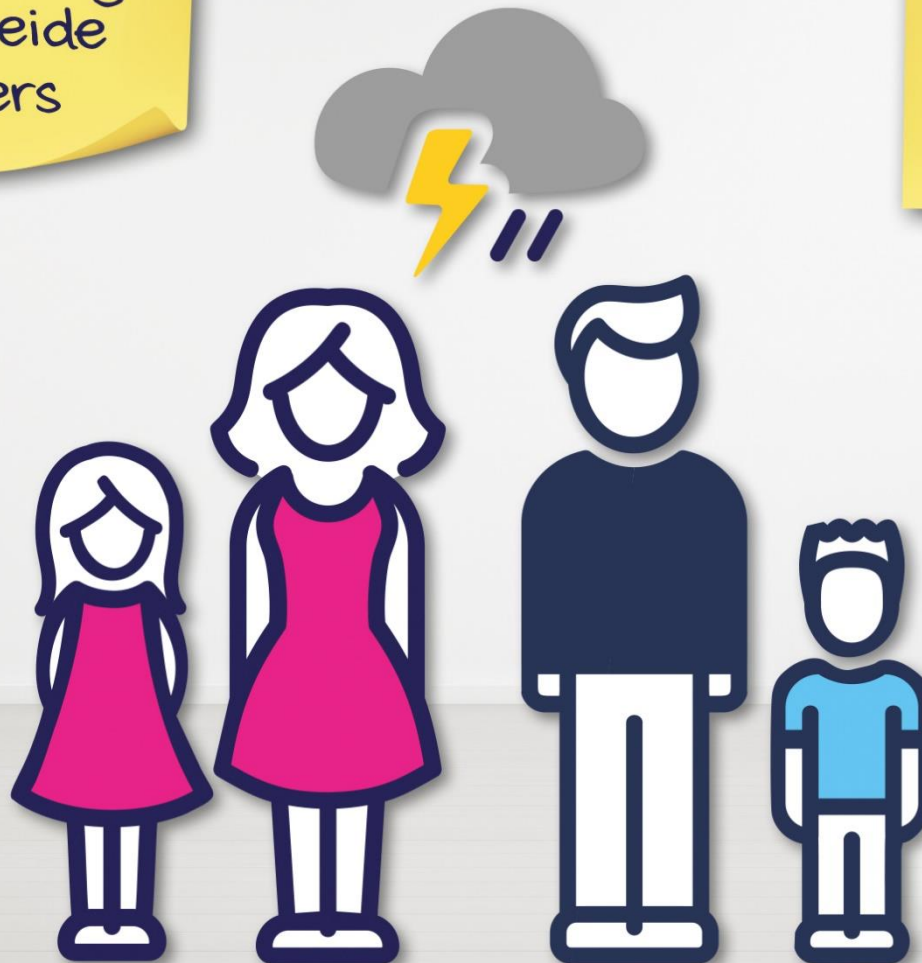
Wat is er
met Joyce?

Joyce trekt
zich terug

Spanning
bij beide
ouders

Relatie
onder druk

veel hulp-
verlening

Erik raakt
baan kwijt

vecht-
scheiding